

AKTUALNO

RASPORED BOGOSLUŽJA

Svete mise nedjeljom:

7, 8.30, 10, 11.30 i 19 sati

Svete mise od ponedjeljka do subote:

7 i 19 sati

Molitva svete krunice u 18,30 sati

Klanjanje pred Presvetim Oltarskim Sakramentom
četvrtkom od 18 do 19 sati

Križni put petkom i nedjeljom u 18.15 sati

Župna crkva je otvorena cijeli dan za osobnu pobožnost župljana.

Mogućnost za ispovijed će biti pola sata prije nedjeljnih svetih misa i prije večernje mise preko tjedna u predvorju crkve.

Komu bude potreban duhovni razgovor tijekom tjedna, neka se javi telefonski na našu samostansku portu radi dogovora sa svećenikom za termin.

RADNO VRIJEME ŽUPNOG UREDA:

PONEDJELJAK, SRIJEDA, ČETVRTAK: 16,00 – 18,00

UTORAK, PETAK: 10,00 – 12,00

SAMOSTANSKA PORTA

PONEDJELJAK, SRIJEDA, ČETVRTAK:

9,00 – 12,00 i 16,00 – 18,00 SATI

UTORAK, PETAK:

9,00 – 12,00 SATI

tel.: 2392-555; faks: 2302-467

<http://www.zupa-kraljice-svete-krunice.hr/>

Uređuje: Župni ured Kraljice sv. krunice i Komisija za bogoslužje

Tjednik Župe Kraljice svete krunice

God. XIII Broj 17 (607), 19. ožujka 2023.

KRALJICA

4. korizmena nedjelja

KRIŽ NA RASKRIŽJU

*Križ na raskrižju priča mnoge priče:
o čovjeku koga je pod jablanom ubio grom;
o mladoj ženi koja se tu u noći srela sa svojim
ubojicom; o starom zavjetu cijeloga sela;
o poljskoj procesiji koja je nekad kod križa
na raskrižju imala svoju postaju.*

Križ na raskrižju zna za nijemu zahvalu tisuće molitava.

Križ na raskrižju čuje uvijek nove krikove očaja i nade.

Križ na raskrižju poznaje tihi pozdrav i gorki prezir.

Križ na raskrižju dočekuje i ispraća.

*Križ na raskrižju duboko je u sebe primio
dušu krajolika i njegovih ljudi.*

Propada li križ na raskrižju?

I. čitanje (1Sam 16, 1b.6-7.10-13a)

II. čitanje (Ef 5, 8-14)

Evangelje po Ivanu (Iv 9, 1-41)

ČOVJEČE, OTVORI OČI

Svi imamo otvorene oči i uši, a opet niti čujemo niti vidimo. I to je najveći problem. Nije nikakav problem za čovječanstvo što netko ne bi imao fizički sluh i vid. Problem je sljepoća i gluhoća kod onih koji imaju zdrave oči i uši. Za ovakvu gluhoću i sljepilo nitko od naše okoline nije odgovoran. Očito je iz Evanđelja da je fizičko sljepilo samo slika za duhovno sljepilo i duhovnu gluhoću. Za naše sljepilo i gluhoću sami smo odgovorni. Toj gluhoći i sljepoći vrlo je teško pronaći lijek.

Prvi korak – najbitniji jest da svatko od nas shvati da je u izvjesnoj mjeri slijep i gluhi. Kolike i kolike ljude mi ne primjećujemo i ne čujemo? Nitko nas i ne poučava kako slušati i kako gledati. I to se događa prema našoj naravi. A tek oplemenjena narav otvara se istinskom gledanju i slušanju. Zato nije čudno da se kroz povijest često ponavlja da slijepi vode slijepce, gluhi gluhe. I čemu se čuditi da nam se sadašnjost ovako događa kako se događa.

Možda bi se moglo govoriti o duhovnoj sljepoći i o duhovnom progledaju. Oni koji su progledali za druge izgledaju 'nenormalni' ili nekako kao da gledaju na stvarnost sasvim drukčije. U ovome se i razlikuju religiozni (istinski) od drugih ljudi. A vjera je prema Bibliji progledanje. Vjera je novo svjetlo i nova melodija. Iz nje se posebno gleda na cijeli svijet. U ovome svijetu, a i drukčije gledanje na svijet. Dok se ne progleda i ne presluša normalno je da se hoda pomoću pomagala i drugih ljudi. Tako neki ostaju slijepi i gluhi iako su u Crkvi. I čim izgube pomagala oni više ne vjeruju niti se ponašaju prema vjeri.

O ovome bi trebalo malo više promišljati. Jer pitanje je da li ljudi kroz naše tumačenje Evanđelja progledaju i otvore uši? Neki trajno odgajaju kako se snaći kao slijep i gluhi u svijetu. To je zavođenje ljudi. To je zadržavanje ljudi i zatvorenom svijetu i zatvorenim ljudskim odnosima. "Vi ste u svijetu, ali niste od ovog svijeta" (Isus). Isus je pokazao kako se ozdravlja od sljepoće i gluhoće. Isto tako trebali bi kršćani, Isusovi nasljednici biti ti koji pomažu drugima da progledaju. Ljubav i povjerenje otvaraju oči i uši. Dobrota i ljubav su lijek i liječnik. Poljubac je nekada jači od svih riječi. Rukovanje i milovanje su također svjetlo i riječ.

Poljubac je također govor koji prenosi ono što označava. On ne neke vrste 'sakrament'. Prema tome, najbitnije je postati svjestan svoje sljepoće. To je početak progledanja. Nažalost, vrlo često što ljudi duševno slijepi obmanjuju se da vide realnije, pragmatičnije ovaj svijet. Tako je uvijek bilo. To je povijest ljudskog roda. radi duševnog sljepila, kaže sv. Augustin, događaju se sva zla i svi promašaji. Nesreća ima svoje mjesto također u sljepilu.

Da li bi se prevelika subjektivnost mogla svrstati u neku vrstu sljepila? Osobito kad se radi o porocima mi ih vrlo teško zapažamo na sebi, dok ih zapažamo kod drugih. Isto tako vrline ne uočavamo lagano kod drugih kao što ih prenaglašeno vidimo kod sebe. Evo sve su to naša sljepila. Korizma je pročišćenje srca i tijela, a time se čovjek prosvjetljuje. Da, nama je potrebno čišćenje duševno i tjelesno.

Dosta je toga u nama i na nama na što smo se navikli. Sve nas to zatrpava. Dosta toga je suvišnoga u nama što nam smeta da sebe vidimo u dubini. Dapače, ima nekih koji skoro vole da ne vide sami sebe u dubini. Straše se sami sebe. Zar svi veliki ljudi, veliki osnivači religija ne govore o svojem prosvjetljenju? Svi su oni doživjeli taj čas i s prosvjetljenjem nastala je promjena njihovog života. Prosvjetljenje mijenja čovjeka u dubini i na vanjštini.

Životno prosvjetljenje ima sasvim drugo značenje od racionalističkog prosvjetiteljstva. Religiozno prosvjetljenje vodi prema mističnoj svijesti i mističnom doživljaju. Sv. Augustin nas poziva: "Naučimo željeti Boga... Naučimo se pripraviti kako ga se može vidjeti. Blaženi čista srca: oni će gledati Boga."

Na ovoj liniji može se govoriti o vjeri kao prosvjetljenju. Zato nas slušanje Biblije i blagovanje Isusovog sakramenta tijela i krvi prosvjetljuje i liječi od sljepila. Dok smo unutarne slijepi egoistični smo i zatvoreni prema svojim bližnjima. Bog po Isusu Kristu stavlja svoj prst na naše slijepce oči i gluhe uši.

To je uvijek milost (dar) Božja. Da bi ju se molilo i prihvatilo potrebno je s naše strane osjetiti potrebu i osloboditi 'pritok' u našu dubinu.

Marijan Jurčević, OP